



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

Cap. VIII. De Invidia, & Acedia. Utriusque descriptio, & curatio

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

CAP. VIII. De Invidia & Acedia. Vtriusque
descriptio & curatio.

1. **I**Nvidia sui vindex prius in propria sævit viscera, quam in proximi bona. Alia vitia ultrix pœna à tergo sequitur, huic etiam præire solet. Invidus enim alienam felicitatem suum facit tormentum & de vicini pinguedine ipse marcescit. Simul peccat & plectitur, quem hæc pestis invasit. Cætera vitia certo alicui bono contraria sunt, hoc omnium bonorum inimicum est, omnium rerum naturam pervertit. Adversatur divinæ bonitati, cui proprium est omnia bona sua communicare: adversatur statui Beatorum, qui aliorum felicitate ut suâ potiuntur: adversatur Christianæ charitati, quæ de bonis etiam inimicorum lætatur: adversatur denique legi naturæ, quæ nos omnia bona nostra aliis etiam optare jubet. Sicut oculus eo morbo affectus, quem Ophthalmiam Medici vocant, splendidis omnibus offenditur: ita invidus aliorum virtute & claritate cruciatur. Invidia dicitur, quia alterius excellentiam nimis videt.

2. Invidet Sathan, sed hominibus, sociorum nemini: tu verò homo cum sis, hominibus invides, quod nec diabolus quidem facit. Hoc autem animi pusilli est & proprio iudicio se ad infima abjicientis: neque enim alteri invideres, nisi eum meliorem te & superiorem arbitrare-
ris. Vis invidiâ carere? Sperne hujus mundi fugacia bona & dilige æterna. Amor æternitatis mors invidiæ est. Non potest mortalia bona aliis invidere, qui sola sempiterna concupiscit. Quis unquam Princeps futuri invidit, aut sarcinatori artium suarum vilia servitia? Non se demittit ad hæc infima mens sublimioribus occupata. Nonne satis est propriis malis angere, quæ tam multa sunt, nisi & aliena bona te torqueant? Nunquam eris felix, si te cruciat felicior. An putas bona, quæ invides, alteri erepta ad te posse transferri? Habet proximus tuus divitias, floret scientiâ, supereminet dignitate. Hæc omnia

C. Bona Opusc. Spirit.

X

tua erunt, si ipsum amaveris. Plurimis abundat bonis, qui amat aliena.

3. Jungo Invidiæ Acediam, quia utraque tristitia est: illa de alieno bono, hæc de proprio. Utraque ad pusillos spectat; nam *Parvulum occidit Invidia*: & Acedia vitium est languentis animi, bonorumque spiritualium tædio laborantis, qui rei magnitudine ac difficultate deterritus nihil unquam homine dignum aggrediatur. *Vult & non vult piger*, semper varius & inconstans, sibi gravis, aliis molestus & continuo sui tædio pœnæ incubans suæ. Similis est trocho, qui in orbem quidem agitur, sed non progreditur; atque ita per flagri vim movetur, ut tamen semper insistat. Voluisse eum aliquid deprehendes, sed non fecisse. Omnis ejus operatio insipida & instar repentis aquæ vomitum provocans non hominibus tantum, sed & ipsi Deo. Frustrâ igitur salutem speras, nisi excusso torpore generosos assumes spiritus & acrioribus stimulis ad magna te cogas. Ut avis ad volatum, ita homo nascitur ad laborem; Et ut desint labores pro Deo assumpti, satis cuique pœnarum imponit mundus. Quantum ille laborat, ut divitias consequatur? Quantum ille patitur, ut ad optatam perveniat dignitatem? Magno vitia coluntur. Quod si fugacia bona tanto sudore mercaris, cur non parem adhibes diligentiam ad felicissimam æternitatem comparandam? Ah pudeat segnem esse in re tanti momenti. Brevissimus labor est, merces æterna. Nihil est tam arduum & tam difficile, quod mens humana Deo duce non vincat. Fortiter aude & difficultatum spectra disparebunt. Quicquid sibi animus imperavit, obtinuit. Age quod potes, omnia poteris. Adjuvat facientem Deus.